

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «РЕГЕНЕРАТИВНИЙ РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ»

Рівень вищої освіти

Освітньо-наукова програма

Загальний обсяг

Тривалість викладання

Обсяг навчальних занять

у т.ч. аудиторні заняття

лекції

практичні

Мова викладання

Третій

(освітньо-науковий)

«Туризм та рекреація»

4 кредити ЄКТС

4 семестр,

7 чверть

2026-2027 н.р.

120 год.

5 год/тиждень

2 години

3 години

українська

Кафедра, що викладає: туризму та економіки підприємства

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»:

<https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=7620>

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти

Онлайн-консультації: Microsoft Teams – команда «Регенеративний розвиток туристичних дестинацій»

Інформація про викладача:

Бєлoбoрoдoвa Мaрiя Вaлeрiйiвнa

доцент кафедри туризму та економіки підприємства, доктор економічних наук

Персональна сторінка

<https://ep.nmu.org.ua/ua/teachers/beloborodova.php>

E-mail: Bieloborodova.M.V@nmu.one

1. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

Освітня компонента «Регенеративний розвиток туристичних дестинацій» належить до переліку вибіркових навчальних дисциплін, що направлені на формування фахових компетенцій здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Туризм та рекреація» спеціальності ІЗ Туризм та рекреація на другому році навчання. Вона забезпечує фаховий розвиток здобувача та спрямована на отримання знань про трансформацію сталих підходів

до організації туристичної діяльності в регенеративній парадигмі.

Цей курс побудовано на засадах студентоцентрованого підходу (Student-Centered Approach), який розглядає здобувача вищої освіти як суб'єкта з власними унікальними інтересами, потребами і досвідом, спроможного бути самостійним і відповідальним учасником освітнього процесу.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни – сформувати теоретико-методологічні та прикладні знання й навички щодо проєктування, оцінювання й управління регенеративним розвитком туристичних дестинацій як складних соціо-еколого-економічних систем у контексті сталого та резильєнтного просторового розвитку.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Екологічне управління сферою обслуговування» є:

- ознайомлення із сучасними концептами регенеративного розвитку та їх еволюцією в науковій парадигмі туризму;
- дослідження природних, культурних та інфраструктурних компонентів туристичних дестинацій;
- обґрунтування регенеративних трансформацій, зокрема у сферах фінанси, інвестування та політики регіонального розвитку;
- здійснювати моніторинг та розробляти метрики позитивного впливу й методики доказового оцінювання результативності регенеративного розвитку.
- розвинути навички побудови комунікаційних стратегій та інструментів залучення стейкхолдерів до регенеративних процесів.

3. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Реалізація мети вимагає трансформації програмних результатів навчання в дисциплінарні, а саме:

- критично аналізувати та інтерпретувати концепції сталості, відновлення і регенерації, а також інтегрувати системний і міждисциплінарний підходи у моделюванні розвитку туристичних дестинацій;
- аналізувати та прогнозувати взаємодії природного, культурного та інфраструктурного капіталів; ідентифікувати стійкість, резильєнтність, точки зростання та системні обмеження розвитку дестинацій;
- розробляти та оцінювати регенеративні бізнес-моделі, інструменти участі громад, економічні механізми підтримки та стратегії ризик-менеджменту для відновлення і підсилення дестинацій;
- здійснювати науково обґрунтований моніторинг, збір доказів, оцінку ефективності регенеративних інтервенцій та формування комунікаційних стратегій позитивного впливу на рівні дестинацій.

4. СТРУКТУРА КУРСУ

ЛЕКЦІЇ

1. Теоретичні засади регенеративного розвитку туристичних дестинацій

- 1.1. Еволюція концептів сталості, відновлення та регенерації в туризмі
- 1.2. Роль системного та трансдисциплінарного підходів у формуванні регенеративних моделей
- 1.3. Просторово-часові межі регенеративних процесів у дестинаціях

2. Дестинація як соціо-еко-економічна система

- 2.1. Моделювання взаємодії природного, культурного та інфраструктурного капіталів
- 2.2. Поняття стійкості та резильєнтності дестинації у контексті регенерації
- 2.3. Ідентифікація точок зростання та вузьких місць розвитку системи

3. Регенеративні бізнес-моделі у туризмі

- 3.1. Циркулярні моделі створення вартості для туристичних підприємств
- 3.2. Value co-creation із громадами та туристами як механізм регенерації
- 3.3. Екологічно орієнтована диверсифікація туристичного продукту дестинації

4. Участь місцевих громад і стейкхолдерів у регенеративному розвитку

- 4.1. Партнерські моделі управління дестинаціями та community-based tourism
- 4.2. Механізми активізації локальних знань і традицій як ресурсу регенерації
- 4.3. Інструменти оцінки впливу участі громади на якість регенеративних трансформацій

5. Економічні механізми підтримки регенеративного розвитку дестинацій

- 5.1. Інвестування у природний та соціальний капітали як драйвер довгострокової віддачі
- 5.2. Фінансові інструменти підтримки: зелені облігації, імпакт-інвестування, фонди регенерації
- 5.3. Регіональна політика та економічні стимули для туристичних підприємств регенеративного типу

6. Управління ризиками та кризовими станами дестинацій

- 6.1. Регенеративні стратегії після військових дій, техногенних і природних катастроф
- 6.2. Моделі адаптивного менеджменту й підвищення резильєнтності туристичних систем
- 6.3. Поведінкові та соціальні ризики у регенеративних трансформаціях

7. Моніторинг, комунікація та оцінка результативності регенеративного розвитку туристичних дестинацій

- 7.1. Метрики позитивного впливу та інструменти довгострокового моніторингу
- 7.2. Комунікаційні стратегії формування культури регенерації у дестинаціях
- 7.3. Методики доказового аналізу ефективності регенеративних інтервенцій

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

1. Еволюція парадигм сталості, відновлення та регенерації у світовому туризмі
2. Порівняльна матриця концептів sustainability, restoration та regeneration у розвитку туристичних дестинацій
3. Моделювання взаємодії природного, культурного та інфраструктурного капіталів дестинації
4. Ідентифікація точок зростання та системних обмежень туристичної дестинації
5. Проектування циркулярної бізнес-моделі туристичного підприємства з урахуванням регенеративних принципів
6. Оцінювання ефективності community-based tourism у контексті регенеративних трансформацій
7. Інструменти активізації локальних знань і практик як драйверів регенерації дестинації
8. Оцінка економічної доцільності інвестування у природний і соціальний капітал дестинації. Розробка моделі фінансування регенеративного розвитку на основі зелених облігацій та імпакт-інвестування
9. Формування регенеративних стратегій відновлення дестинацій після воєнних і техногенних руйнувань. Аналіз методів доказового оцінювання ефективності регенеративних інтервенцій і політик управління дестинацією
10. Побудова моделі адаптивного менеджменту для підвищення резильєнтності туристичної системи. Розробка системи метрик позитивного впливу для моніторингу регенеративних процесів у дестинації

Інформація для здобувачів заочної форми навчання. На сайті НТУ «ДП» розміщено графік навчального процесу. Протягом року передбачено заняття з викладачем відповідно до розкладу: 4 год. лекційних занять, 8 год. практичних занять, решту практичних завдань здобувач опановує самостійно. Здобувачі заочної форми навчання виконують передбачені навчальним планом індивідуальні завдання (контрольні роботи, практичні завдання, презентації, тестові завдання) та подають їх на кафедри на початку сесії, обов'язково до проведення контрольних заходів з дисципліни. Умови завдань розміщено на сторінці курсу на платформі Moodle. Форма контролю – диференційований залік.

5. ТЕХНІЧНЕ ОБЛАДНАННЯ ТА/АБО ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

На навчальних заняттях здобувачі повинні мати: гаджети з можливістю підключення до Інтернету; перевірений доступ до застосунків Microsoft Office: Teams, Moodle; Zoom; інстальований на ПК та /або мобільних гаджетах пакет програм Microsoft Office (Word, Excel, Power Point); активований акаунт університетської пошти на Office365.

6. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ТА ВИМОГИ

Оцінювання досягнень здобувачів здійснюється за допомогою прозорих процедур, що ґрунтуються на об'єктивних критеріях відповідно до Положення університету «Про оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти», <https://cutt.ly/RER787v>. Досягнутий рівень компетентностей відносно очікуваних, що ідентифікований під час контрольних заходів, відображає реальний результат навчання здобувача за дисципліною.

6.1. Шкали

Оцінювання навчальних досягнень здобувачів НТУ «ДП» здійснюється за рейтинговою (100-бальною) та інституційною шкалами. Остання необхідна (за офіційною відсутністю національної шкали) для конвертації (переведення) оцінок мобільних здобувачів.

Шкали оцінювання навчальних досягнень здобувачів НТУ «ДП»

Рейтингова	Інституційна
90...100	відмінно / Excellent
74...89	добре / Good
60...73	задовільно / Satisfactory
0...59	незадовільно / Fail

Кредити навчальної дисципліни зараховуються, якщо здобувач отримав підсумкову оцінку не менше 60-ти балів. Нижча оцінка вважається академічною заборгованістю, що підлягає ліквідації.

6.2. Засоби та процедури

Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного контролю та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Поточна успішність складається з успішності за одну підсумкову контрольну роботу (максимально оцінюється у 50 балів), оцінок за роботу на практичних заняттях (оцінюється 10 занять по 3 бали, максимально здобувач може отримати 30 балів) та оцінок за виконання самостійної роботи (1 презентація, яка захищається на практичних заняттях, де вона оцінюється максимально у 20 балів). Отримані бали за контрольні роботи, практичні заняття та виконання самостійної роботи додаються і формують підсумкову оцінку за вивчення навчальної дисципліни. Максимально за поточною успішністю здобувач може набрати 100 балів.

Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити	Визначення сумарного результату поточних контролів. У випадку коли здобувач отримав менше 60 балів – складається залік у вигляді комплексної контрольної роботи, яка містить 40 тестів (максимальна оцінка – 40 балів) та 2 питання теоретичного спрямування, кожне з яких оцінюється по 30 балів за умови повного розкриття тематичного спрямування.
--	--

оцінку)	Максимальна кількість балів за диференційований залік: 100 балів
Практичні заняття	Дискусії, обговорення, де відпрацьовуються навички критичного мислення та аналізу, комплексного вирішення проблем, з використанням індивідуального та креативного підходу. Відбувається вирішення тестових завдань. Максимально оцінюються у 30 балів (10 занять × 3 бали/заняття).
Самостійна робота	Кожен здобувач повинен/на підготувати презентацію, яку необхідно захистити на практичних заняттях. Презентація оцінюється у 20 балів.
Контрольні заходи	Максимально оцінюються у 50 балів (1 контрольна робота)

6.3. Критерії

6.3.1. Критерії оцінювання *практичного заняття*.

Проведення практичних занять ґрунтується на попередньо підготовленому методичному матеріалі – тестах для виявлення ступеня оволодіння необхідними теоретичними положеннями, наборі завдань різного рівня складності для розв'язування їх на занятті. Практичні заняття включають проведення попереднього контролю знань, вмінь і навичок здобувачів, постановку загальної проблеми викладачем та її обговорення за участю здобувачів, розв'язування завдань із їх обговоренням, розв'язування контрольних завдань, їх перевірку, оцінювання.

Кожне практичне завдання оцінюється за тестовими завданнями або за участю в обговоренні.

Тестові завдання складаються з 6 тестів, де є одна правильна відповідь. За умови вірного вирішення одного тестового завдання здобувач отримує 0,5 балів. Максимальна кількість набраних балів за тестові завдання – 3 бали.

Участь у дискусіях оцінюється в 3 бали, при чому:

0 – здобувач не спроможний дати відповідь на запитання, відстоювати свою позицію;

1 – здобувач дає неповні, поверхневі, необґрунтовані відповіді на поставлені запитання;

2 – здобувач дає повні і ґрунтовні відповіді на запитання, але не здатний аргументовано захищати свою позицію;

3 – здобувач дає повні і ґрунтовні відповіді на запитання, здатний аргументовано захищати свою точку зору.

6.3.2. Критерії оцінювання *письмової контрольної роботи*:

Контрольна робота містить: 40 питань, серед яких 30 тестових завдань із чотирма варіантами відповідей по 1 балу, 10 відкритих запитань (правильна відповідь оцінюється у 2 бали, частково правильна відповідь оцінюється в 1 бал).

6.3.3. Критерії оцінювання *самостійної роботи*:

Критеріями оцінювання самостійної роботи здобувачів є: глибина і міцність знань, рівень мислення, вміння систематизувати знання за окремими темами, вміння робити обґрунтовані висновки, володіння категорійним апаратом, навички і прийоми виконання практичних завдань, вміння знаходити необхідну

інформацію, здійснювати її систематизацію та обробку, самореалізація на практичних заняттях.

Оцінювання самостійної роботи відбувається через захист презентацій на практичних заняттях, причому:

Критерії	Бальна шкала оцінки за критерієм
1.Усна доповідь: логіка побудови доповіді, повнота розкриття основних етапівдослідження; вміння чітко, ясно і стисло викладатисутність і результати дослідження; відповідність доповіді матеріалу презентації, дотримання структури доповіді	0 – доповідь не підготовлена, студент не спроможний чітко і ясно викласти сутність і результати дослідження; 1-2 - доповідь підготовлена, студент викладає загальні неузгоджені та часткові результати дослідження; 3-6 – доповідь підготовлена, але логіка доповіді не відпрацьована, презентація не відображає повністю основні етапи роботи, студент може викласти результати дослідження; 7-9 – доповідь логічно побудована, але студент не повно розкриває результати дослідження; 10 – доповідь логічно побудована, студент чітко, ясно, стисло і повно викладає сутність і результати дослідження, дотримується структури доповіді
2. Відповіді на питання. Повнота, глибина, обґрунтованість відповідей, вміння аргументовано захищати свої висновки	0 – студент не спроможний дати відповідь на запитання, відстоювати свою позицію; 1-2 – студент дає неповні, поверхневі, необґрунтовані відповіді на поставлені запитання; 3-4 – студент дає повні і ґрунтовні відповіді на запитання, але не здатний аргументовано захищати своюпозицію; 5 – студент дає повні і ґрунтовні відповіді на запитання, здатний аргументовано захищати свою точку зору
3.Організація презентації. Використання та якість підготовкидемонстраційних матеріалів: відповідність дизайну змістом і темою роботи; ергономічність, наочність таоформлення слайдів; ємність та стислість подання текстового матеріалу на слайді;повнота та відповідність темі графічного (ілюстративного) матеріалу;	0 – демонстраційні матеріали відсутні; 1-2 – демонстраційні матеріали є, але оформлення слайдів не розкриває тему та перешкоджає сприйняттю змісту результатів дослідження, текст важко читається, студент не використовує зміст слайдів для аргументації; 2-3 – демонстраційні матеріали є, використані засоби наочності інформації, але неякісно оформлені, мають місце помилки та неузгодженості, відсутні посилання на використані джерела, відсутні назви рисунків, діаграм; кількість слайдів не відповідає тривалості виступу; 4 – демонстраційні матеріали є, використані засоби наочності інформації, але мають місце помилки та неузгодженості; 5 – презентація гарно організовано, оформлення слайдів розкриває тему, текст легко читається, доповідь супроводжується засобами наочності інформації гарної якості, які допомагають найбільш повно розкрити тему, інформація виділяється за допомогою кольору, розміру, ефектів анімації тощо.
Максимальна кількість балів	20

7. ПОЛІТИКА КУРСУ

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується «Положенням про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті «Дніпровська політехніка»», <https://cutt.ly/mERLa5A>, Кодекс академічної доброчесності Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», <https://cutt.ly/vERLfxF>. У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика.

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на день (щодня) поштової скриньки на Office365 та відвідування групи у Teams.

Протягом самостійної роботи обов'язком здобувача вищої освіти є робота з дистанційним курсом «Регенеративний розвиток туристичних дестинацій».

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

З 24.02.2022 р. реалізація освітньої діяльності відбувається в умовах правового режиму воєнного стану. Наявна низка небезпек: повітряні тривоги, ризики припинення енергозабезпечення, мобільного та Інтернет-зв'язку. Згідно з наказами по університету у 2025-2026 навчального року освітня діяльність здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти всіх форм навчання здійснюється з використанням дистанційних технологій через синхронні та асинхронні комунікації. Відвідування онлайн лекцій та практичних занять реалізується через приєднання до команди Microsoft Teams. Під час повітряної тривоги заняття перериваються і продовжуються лише за умов перебування учасників освітнього процесу у захищених приміщеннях. Викладачем (за

технічної та безпекової можливості) здійснюється запис заняття для підтримки асинхронного формату навчання.

У випадках відсутності енергозабезпечення, мобільного та Інтернет-зв'язку викладачем забезпечується асинхронний формат навчання та комунікація зі здобувачами за допомогою каналів зв'язку, що функціонують. Про причини неможливості взяти участь в онлайн заняттях, ускладненні доступу до матеріалів на дистанційних платформах НТУ «ДП» тощо здобувач вищої освіти має повідомити викладача в особистих повідомленнях чатів Microsoft Teams, або листом на корпоративну е-пошту НТУ «ДП», або через старосту чи представника адміністрації факультету.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання.

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Участь в анкетуванні.

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувачу вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети, які дозволять оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати ваші пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни «Регенеративний розвиток туристичних дестинацій».

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методи навчання на лекціях:

- вербальний метод (лекція, дискусія тощо);
- методи візуалізації (презентація, метод ілюстрації (графічний, табличний, тощо), метод демонстрацій та інші);
- метод евристичних питань;
- робота з навчально-методичною літературою (конспектування, тезування, анотування тощо);
- інші методи у сполученні з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання (дистанційні, мультимедійні, веб-орієнтовані тощо).

Методи навчання на практичних заняттях:

- вербальний метод (дискусія, співбесіда тощо);
- кейс-метод (вирішення ситуацій, розв'язання завдань тощо);
- метод мозкового штурму;
- метод евристичних питань;
- метод візуалізації (презентація, метод ілюстрації (графічний, табличний, тощо), метод демонстрацій та інші);
- дослідницький метод;
- пошуковий метод.

9. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Сталій розвиток туристично-рекреаційних систем: регіональний аспект / М.В. Белобородова; М-во освіти і науки України, Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка». – Дніпро: ПОРОГИ, 2024. – 244 с.
2. Бондаренко Л.А. Туризм як пріоритетний напрям соціально-економічного розвитку територій України в умовах євроінтеграції: монографія / Л.А. Бондаренко, М-во освіти і науки України. Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка». Дніпро «АРТО ПРИНТ», 2024. 242 с.
3. Бондаренко Л.А. Міжнародний досвід розвитку туристичних регіонів. *Інновації та технології в сфері послуг і харчування*. 2023. №7. С. 15- 20. [https://doi.org/10.32782/2708-4949.1\(7\).2023.3](https://doi.org/10.32782/2708-4949.1(7).2023.3)
4. Білецька І., Романчукевич Красномовець В. Принципи регенеративного туризму: основи організації та перспективи впровадження. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. 2025. № 22. С. 304-312. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2024.22.35>
5. Вектори розвитку туристично-рекреаційних систем Дніпропетровської області / М.В. Белобородова, Л.С. Безугла, А.В. Бессонова, Л.А. Бондаренко, Т.В. Герасименко ; М-во освіти і науки України, Нац. техн. ун-т «Дніпровська політехніка». – Дніпро: Журфонд, 2024. – 186 с.
6. Гайворонська І. В. Брендинг дестинації у процесі відтворення регіонального турпродукту. *Бізнес Інформ*. 2019. №2. С. 121–132. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2019-2-121-132>
7. Єрко І. Сталій та безпечний розвиток туризму як один з критеріїв трансформації конкурентного потенціалу суб'єктів туристичної індустрії. *Підприємництво та інновації*. 2023. № 29. С. 7-13. <https://doi.org/10.32782/2415-3583/29.1>
8. Красномовець В. А. Регенеративний туризм: загальна характеристика та специфіка трактування. *Бізнес Інформ*. 2023. №12. С. 83–89. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-12-83-898>. Zulfaqar M., Bashir S., Yaghmour S. M. A., Turi J. A., Hussain M. The Mediating Roles of Economic, SocioCultural, and Environmental Factors to Predict Tourism Market Development by Means of Regenerative Travel: An Infrastructural Perspective of China-Pakistan Economic Corridor (CPEC). *Sustainability*. 2023. № 15(6), 5025. <https://doi.org/10.3390/su15065025>
9. Furgan A., Puad Mat Som A., Hussin R. (2010). Promoting Green tourism for future sustainability. *Theoretical and Empirical Researches in Urban Management*. 2010. № 5(8(17)). P. 64-74.
10. Regenerative tourism: moving beyond sustainable and responsible tourism. 2022. URL: <https://www.cbi.eu/market-information/tourism/regenerative-tourism#thirteen-principles-of-a-regenerative-tourism-business>
11. Corral-Gonzalez L., Cavazos-Arroyo J., García-Mestanza J. Regenerative tourism: A bibliometric analysis. *Journal of Tourism, Heritage & Services Marketing*.

2023. Vol. 9, Iss. 2. P. 41-54. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10539722>

12. Duarte C., Cousins R., Ficociello M., Williams I., Khowala A. Advancing Global Climate and Biodiversity Goals Through Regenerative Tourism. *Sustainability*. 2024. № 16(20). <https://doi.org/10.3390/su16209133>

14. Bellato L., Frantzeskaki N., Nygaard C. A. Regenerative tourism: a conceptual framework leveraging theory and practice. *Tourism Geographies*. 2022. № 25(4). P. 1026–1046. <https://doi.org/10.1080/14616688.2022.2044376>

15. Miedes-Ugarte B., Flores-Ruiz D. Strategies for the Promotion of Regenerative Tourism: Hospitality Communities as Niches for Tourism Innovation. *Administrative Sciences*. 2025. № 15(1). <https://doi.org/10.3390/admsci15010010>

16. Dredge D. Regenerative tourism: transforming mindsets, systems and practices. *Journal of Tourism Futures*. 2022. Vol. 8 №. 3. P. 269-281. <https://doi.org/10.1108/JTF-01-2022-0015>

17. Dziadkiewicz A. Regenerative tourism – between theory and practice. *Scientific Papers of Silesian University of Technology Organization and Management Series*. 2024. № 192. <https://doi.org/10.29119/1641-3466.2024.192.12>

18. Paddison B., Hall J. Regenerative tourism development as a response to crisis: harnessing practise-led approaches. *Tourism Geographies*. 2024. P. 1–18. <https://doi.org/10.1080/14616688.2024.2381071>

19. Hussain A., Haley M. Regenerative Tourism Model: Challenges of Adapting Concepts from Natural Science to Tourism Industry. *Journal of Sustainability and Resilience*. 2022. Vol. 2(1). URL: <https://digitalcommons.usf.edu/jsr/vol2/iss1/4/>

20. Inversini A., Saul L., Balet S., Schegg R. The rise of regenerative hospitality. *Journal of Tourism Futures*. 2024. Vol. 10. №. 1. P. 6-20. <https://doi.org/10.1108/JTF-04-2023-0107>